

VI. TOLLFORGATÓ TEHETSÉGGKUTATÓ VERSENY

SZÖVEGÉRTÉS

4. OSZTÁLY

Tanuló neve:

Osztálya:

Iskola neve:

.....

Címe :

.....

Felkészítő tanár neve:

A nevet **NYOMTATOTT NAGYBETŰKKEL** kérjük kitölteni az olvashatóság érdekében!

BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 2013. DECEMBER 09.

(A 2. FORDULÓ FELADATAI DECEMBER 2-ÁN KERÜLNEK FEL A HONLAPRA!)

CÍM: FEKETE ISTVÁN ÁLTALÁNOS ISKOLA
2213 MONORIERDŐ, SZABADSÁG U. 43.

A BORÍTÉKRA ÍRJÁTOK RÁ: „TOLLFORGATÓ”

A juhász báránya

(Benedek Elek)

Krisztus urunk a Földön jártában-keltében egyszer egy nagy pusztaságon ment keresztül. Vele volt Szent Péter is. Nagyon elfáradtak, éhesek is voltak, s a nagy pusztaságon nem találtak sem egy fát, melynek árnyékában megpihenjenek, sem egy házat, ahová betérjenek.

- Uram – mondja Szent Péter -, nem tudok továbbmenni, nem bírnak a lábaim!
- Gyere csak, Péter – mondá Krisztus -, nézd, amott látok egy juhásztanyát, ott majd megpihenhetünk, s valami ennivalót is találunk.

Hát csakugyan ott volt nem messze egy juhásztanya, a tanya előtt egy nagy sereg juh. Odamennek, köszöntik a juhászt illendőképpen, a juhász fogadja, leülteti. Mondja Jézus:

- Te juhászember, szegény vándorok vagyunk, két napja nem ettünk, adj valamit Isten nevében!

Megesett a juhász szíve a szegény vándorokon, de édes istenem, mit csináljon, csak egy darab száraz kenyere volt meg egy báránykája, az a rengeteg sok juh mind a gazdájáé volt, azokból nem ölhetett le.

Gondolja magában, ő bizony leöli egyetlen báránykáját, az az egy akár van, akár nincs. Csakugyan le is ölte, jó paprikást csinált. Krisztus urunk s Szent Péter jól nekiláttak a paprikásnak, meg is ették mind egy befaló falásig, a juhásznak még csak egy csontot sem hagytak, pedig bizony az is szeretett volna enni belőle.

Mikor a vacsorának vége volt, mondta Jézus Krisztus Szent Péternek, hogy szedje össze a csontokat. Péter összeszedte, Krisztus urunk pedig a szűre ujjába tette, s mikor a juhász elaludt, odament a kasárba, ahol az a sok juh volt, a csontokat elszórta, s hát, uramteremtőm, minden csontból egy-egy juh lett, s minden juhnak a farán ott volt a juhászbélyeg! Azzal Krisztus Szent Péterrel továbbment, el sem búcsúzott a juhásztól.

Felébred reggel a juhász, kimegy a kasárba, hát ott annyi az idegen juh, de annyi, sokkal több, mint a gazdájáé. Nézi, nézi, s szemé-szája tátva maradt az álmélgodástól, mert ím, az idegen juhok farán mind az ő bélyege volt. Keresi a vándorokat, hogy kérdeje meg, hogy kerültek ide ezek a juhok, talán azok tudnak róla, de a vándoroknak már hírük-poruk sem volt, ki tudja, hol jártak.

- Ezt a jó Isten rendelte – rebegette a juhász -, s felfogadta, hogy míg csak egy krajcárja lesz, segít a szegényeknek.

1. Sorold fel a szereplőket!

8. Egészítsd ki a mondatokat!

Uram – mondja Szent Péter -, _____

Azzal Krisztus Szent Péterrel továbbment, _____

Hát csakugyan ott volt nem messze egy juhásztanya, _____

	6p
--	----

9. Ki mondta kinek? Írd a mondatok után!

Nem tudok továbbmenni. _____

Szedd össze a csontokat! _____

Ezt a jó Isten rendelte. _____

	6p
--	----

Összes pont:

	34p
--	-----